

τὸ σύνολον τῶν ἔξόδων πάλιν εἶνε ἐλάχιστον, ὡς ἀντιπροσωπεῦμον μόνον ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομίαν εἰς καυστήρα, ὁ ὅλος λογισμὸς αὐξάνεται μπέρ τὸ δέον καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων ἡ τόπων, οὓς ἐπισκέπτονται πολλοὶ ζένοι.

Αἱ κυρίως οἰκιακαὶ δαπάναι ἥτοι αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ δέον νὰ μὴ γίνεται ὀλιγάτεραι τῶν 8 καὶ νὰ μὴ μπερβαίνωσι τὰ $10\frac{1}{2}$ εἰκοστὰ πέμπτα. Ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς τὰ δύο προηγούμενα κεφάλαια, ἀποτελοῦντα ἐν συνόλῳ πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ καθαροῦ εἰςοδήματος, μεγίστην σπουδαιότητα ἔχει ἡ οἰκονομικὴ δεξιότης τῆς γυναικός, ἡ αὐτῆς μέριμνα ὑπὲρ τῶν μικρῶν, ἡ τάξις της, ἡ καθαριότης, ἡ φειδώ, ἡ ἐπιμέλεια καὶ νοημοσύνη της. Ἐκατὸν πράγματα δύναται ἐνταῦθα πολὺ εύκόλων νὰ οἰκονομήσῃ, ὡς καὶ ἄλλα ἔκατὸν νὰ κατασπαταλήσῃ, χωρὶς νὰ ἔννοιστη καλά καλὰ πῶς τοῦτο συνέβη.

Τὰ ἀτομικὰ ἔξοδα τῶν συζύγων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι ποτέ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον, διὰ δὲ τὰ ἀπρόσπτα πρέπει πάντοτε νὰ δρίζωνται οὐχὶ ὀλιγάτερα τῶν δύο εἰκοστῶν πέμπτων. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν δυνάμεθα νὰ καταστρέψωμεν τὸν ἔξης προϋπολογισμόν:

A. Οἰκιακὰ ἔξοδα

	ἡλάχιστος ὥρος	μέγιστος ὥρος
1) Ἔνοικον	$4\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$
2) Ἐνδύματα	3	4
3) Μισθοὶ ὑπηρετῶν	$0\frac{1}{2}$	1
4) Θέρμανσις καὶ φωτισμὸς	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
5) Πλυντικά	$\frac{1}{2}$	1
6) Τροφὴ	8	10
	$17\frac{1}{2}/25$	$22\frac{1}{2}/25$

B. Ἐκτακταὶ ἔξοδα	ἡλάχιστος ὥρος	μέγιστος ὥρος
7) Ἀτομικὰ	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
8) Ἀπρόσπτα	$1\frac{1}{2}$	2
	$3\frac{1}{25}$	$3\frac{1}{2}/25$
Ἐν συνάριθμῳ	$20\frac{1}{2}/25$	$26\frac{1}{2}/25$

Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ κατὰ μὲν τὸν κατώτατὸν ὥρον μένει περίσσευμα $4\frac{1}{2}/25$, κατὰ δὲ τὸν ἀνώτατὸν ἔλλειμα $1\frac{1}{25}$, ἐνίοτε δὲ καὶ πλέον αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἔξευρεμή λοιπὸν ἡ κατάλληλος θεραπεία τοῦ καποῦ δὲν πρέπει αὐθαιρέτως νὰ ἔξαιρεμή ἡ περιορισθή δαπάνη τις, ἀλλ' ἀφ' οὗ μετ' ἐπιμελείας καταστραμή δι λογισμὸς κατὰ εἰκοστὰ πέμπτα, διφέλομεν βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς πείρας καὶ μετά πολλῆς περισκέψεως νὰ προβῶμεν εἰς τὴν μείωσιν ἔξόδων τίνων, χωρὶς δῆμως ἐν ταύτῳ νὰ ζημιοῦται ἡ θέσις τῆς οἰκογενείας. Ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα λεπτομερῶς νὰ μποδείξωμεν διποτῖαι δαπάναι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῶν οἰκογενειῶν, πλουσίων, εὐπόρων πτλ. πρέπει ν' αὐξηθῶσιν ἡ νὰ περιορισθῶσιν αἵσιοπρεπῶς. "Οσῳ δῆμως πλουσιώτερος εἴνει οἰκός τις, τόσῳ περισσότερα γίνονται καὶ τὰ ἔκτακτα λεγόμενα ἔξοδα, διστά δὲ πτωχότερος, τόσῳ περισσότεραι σχετικῶς εἴνει καὶ αἱ δαπάναι διὰ τὰς πρώτας φυσικὰς ἀνάγκας, διὰ τὴν προφήν. Εἰς τὰς μεσαίας καὶ κατωτέρας τάξεως οἰκογενείας μέγα πρόσωπον διαδραματίζει ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡλικία τῶν τέκνων, ἡ γυγεία καὶ ἡ πρὸς ἔργασίαν δύναμις τῆς οἰκοδεσποινῆς. Εἰς δλας δῆμως ἐν γένει τὸ μέγιστον μέρος τῶν οἰκιακῶν ἔξόδων τὸ διαδέτει ἢ σύγυγος, καὶ διὰ τοῦτο αἱ οἰκιακαὶ αὐτῆς ἀρεταὶ ἐνταῦθα δύνανται πρὸ πάντων νὰ δειχθῶσι καὶ ν' ἀναλάμψωσι πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν προσφιλῶν αὐτῇ δυτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

10. 11. ΠΑΝӨΕΩΝ ΕΞΟΧΩΝ ΝΟΩΝ καὶ Meiner Deutschen Leier Klänge (ἥτοι τόνοι τῆς γερμανικῆς μου λύρας) ὑπὸ Φιλίππου Α. Οἰκονομίδου. Ἐν Βιέννη, 1885. Δύο τομίδια ἐκ σειδών 62 καὶ 77. Καὶ ἡ αὐστηρότερα κριτικὴ ἥθελεν ἀπονείμει συμπαθῶς συγγαρητήρια τῷ ἔραστεχνῃ ἐκδότῃ τῶν φιλοκάλων τούτων ποιητικῶν συllογῶν. Ἀνίκανοι ἔμεις πρὸς παροχὴν ποιητικῆς δάφνης εὐδόμενα μετὰ τοῦ ἀδαρύβου Συγγραφέως, ἵνα „ἢ φιλομαθής ἐλληνική νεολαία συλλέγῃ εἰς τὸν ἀνθηρότατον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας κῆπον πόνο δι', τι συντελεστικὸν εἰς ἀξιοπρεποῦς ἥδους καὶ χαρακτήρος διάπλασιν, πρὸς δὲν σκοπὸν ὡς νῦξις ἔξεδόθησαν καὶ τὰ ποιητικὰ ταῦτα πονημάτια“.

12. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ὑπὸ Δ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΙ. Ἐν Λευψίᾳ, 1885. Σελ. VIII καὶ 207. Χρησιμάτων τοῖς περὶ τὴν Γερμανικὴν ἀσχολουμένοις παρέχει βοήθημα ὁ νεαρὸς φιλόλογος, εἰς ὀλιγίστας σελίδας συμπυκνώσας τὰ προσόντα διαφόρων διεξοδικῶν πονημάτων καὶ δι' εὑμεδόσυνας ἀλληλουχίας οἰκονομήσας τὸ τεθωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γερμανικῆς συντάξεως. Οὐ μόνον ἡ παντελής ἔλλειψις τοιούτου παρὸ τῆς ημίν έγχειριδίου ἀλλὰ καὶ ἡ διμολογουμένη αὐτοῦ χρησιμότης ἐπιβάλλουσιν ἡμίν θερματάτην τὴν σύστασιν τοῦ καλοῦ τούτου βιβλίου.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ.

Οπόσην ταχύτητα καὶ τεραστίαν δύναμιν ἔχουσι τὰ πειρρέοντά την γῆν ὅδατα δύναται τις νὰ μάζῃ ἀναγινώσκων τὰς περὶ „ἀμπάτιδος καὶ παλιρροίας“ ἐκθέσεις γερμανοῦ τινος καθηγητοῦ, δεῖται ἐν τινι ἐσχάτως ἐκδομέντι σπουδαῖον συγγράμματί του ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα δύο ἀξιοπεριέργα φαινόμενα, ὡς τὸ μὲν φυσικῶς συνεδέετο πρὸς φοβερόν τι συμβάν τῆς φύσεως, τὸ δὲ δεικνύει διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸδ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης δύναται νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ πρακτικῶς νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ αὐτοῦ.

Τῇ 13. Αὔγουστου τοῦ ἔτους 1868 περὶ τὴν 5^η ὥραν μ. μ. ὑψώμησαν αἰφνίς παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Περού ὡς ὑπὸ δυνάμεως ὑποχθονίου τὰ θαλάσσια κύματα εἰς δέκα περίπου

μέτρων μῆφος· φοβερὸς σπασμὸς συνεκίνησε την ἔξογκωθεῖσαν θάλασσαν ἐπὶ στηγμὴν ἀπειλήσας νὰ καλύψῃ δι' ὅδατων τὰς πλησιοχώρους ἀκτάς, — ἀλλὰ βαθμηδόν ἐγένετο πάλιν ἡρεμος ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Ἐν τούτοις μετὰ δῶδεκα ὥρας οἱ κάτοικοι τῶν Σανδεβιχίων νήσων παρετήρησαν βιαίων τῆς θαλάσσης ἀνοδὸν καὶ κάθοδον, καὶ μετὰ τέσσαρας ὥρας, περὶ τὴν 2^η πρωΐην ὥραν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Ούπολου, μιᾶς τῶν νήσων Σαμοά, ἐταράχθησαν ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ φύλακος, ιραυγάζοντος διὰ τὴν θαλάσσαν ἔξηρχετο τῆς κοίτης της, καὶ ἀφ' οὗ παρηγήθην ἔτεραι ἔξι ὥραι εἰς τὰ παράλια τῆς Αύστραλίας ἥρχισαν τὰ ὅδατα ἀσυνήθως να ἀνέρχωνται καὶ νὰ κατέρχωνται. Εἴκοσι λοιπὸν ὥρας ἥρχειά-